

§ 2. 1. Za stałe zbiorniki ciśnieniowe w rozumieniu rozporządzenia uważa się zbiorniki ciśnieniowe ustawione na stałe na danym miejscu pracy bądź połączone trwale z urządzeniami, które mogą być przenoszone na inne miejsce pracy.

2. Rozporządzenie nie dotyczy:

- 1) kotłów parowych, podlegających przepisom o nadzorze nad tymi kotłami,
- 2) kotłów wodnych,
- 3) rurociągów i połączonych z nimi rozdzielaczy,
- 4) rur grzejnych i chłodzących, o ile nie stanowią części zbiornika ciśnieniowego,
- 5) części maszyn nie będących samodzielnymi zbiornikami (cylinarów silników, sprężarek, bębnow suszarniczych itp.),
- 6) wytwornic acetylenowych, które podlegają przepisom o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych,
- 7) zbiorników używanych do prac naukowo-badawczych nad konstrukcją lub sposobem wykonania zbiorników,
- 8) zbiorników składających się z rur i kolektorów o średnicy zewnętrznej nie przekraczającej 160 mm, a w urządzeniach chłodniczych — o średnicy zewnętrznej nie przekraczającej 320 mm,
- 9) zbiorników pod ciśnieniem wody przy temperaturze do 115° C, oraz zbiorników pod ciśnieniem innych cieczy nietrujących, niezrzących i niewybuchowych, jeżeli temperatura tych cieczy nie przekracza temperatury wrzenia przy ciśnieniu 0,7 atn.

§ 3. 1. Dozór techniczny nad zbiornikami o ciśnieniu ponad 0,7 atn określonymi w § 1 oraz nadzór nad wykonywaniem przepisów dotyczących tych zbiorników zleca się Urzędowi Dozoru Technicznego, który wykonuje dozór i nadzór przez biura dozoru technicznego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zbiorników użytkowanych przez jednostki podległe Ministrom: Kolei, Żegluga oraz Obrony Narodowej.

§ 4. Dozór techniczny nad stałymi zbiornikami ciśnieniowymi ponad 0,7 atn, wykonywany przez biura dozoru technicznego, polega na rejestracji zbiorników, przeprowadzaniu

odbioru technicznego, poświadczaniu książki rewizyjnej, wydawaniu zezwoleń na użytkowanie zbiorników oraz przeprowadzaniu badań stanu zbiorników.

§ 5. 1. Biura dozoru technicznego uprawnione są do przeprowadzenia inspekcji zakładów produkujących spawane zbiorniki ciśnieniowe. Inspekcje mogą przeprowadzać również przedstawiciele Urzędu Dozoru Technicznego.

2. Inspekcje przeprowadza się w miarę możliwości w obecności kierownika odpowiedzialnego za produkcję zbiorników oraz kierownika zakładowej kontroli technicznej.

3. Inspekcja ma na celu sprawdzenie, czy produkcja zbiorników odbywa się zgodnie z wymaganiami obowiązujących przepisów, w szczególności przepisów w zakresie:

- 1) materiałów stosowanych do budowy zbiorników,
- 2) wykonania zbiorników, a zwłaszcza spawania,
- 3) prawidłowości badań i ustalonych na ich podstawie wniosków,
- 4) umieszczania na zbiornikach przepisowych oznaczeń i wybijania cech,
- 5) wykonania poleceń lub wskazań ustalonych w wyniku przeprowadzonych uprzednio inspekcji.

4. Z przeprowadzenia inspekcji sporządza się protokół w 3 egzemplarzach, z których jeden należy doręczyć kierownikowi zakładu, a pozostałe dwa składa się kierownikowi jednostki delegującej.

§ 6. 1. W przypadku stwierdzenia uchybień organ przeprowadzający inspekcję zakładu przesyła wnioski kontrolne jego kierownikowi, który jest odpowiedzialny za realizację tych wniosków w terminach we wnioskach wskazanych.

2. Kierownik zakładu może zgłosić należycie umotywowane zastrzeżenia do wniosków kontrolnych w ciągu 7 dni od dnia ich doręczenia. Zastrzeżenia te zgłasza się do organu, który te wnioski nadesłał. Jeżeli organ ten podtrzymuje swe wnioski mimo zgłoszonych zastrzeżeń, przesyła sprawę wraz ze swoimi uwagami dyrektorowi Urzędu Dozoru Technicznego, który wydaje ostateczną decyzję.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Energetyki: E. Zadrzyński

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 21 stycznia 1956 r.

w sprawie komisji społeczno-lekarskich do spraw przymusowego leczenia alkoholików.

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 12, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenie „nałogowy alkoholik” oznacza takiego alkoholika, który wykazuje objawy przewlekłego alkoholizmu i swoim postępowaniem powoduje

rozkład życia rodzinnego, demoralizuje nieletnich lub zagraża bezpieczeństwu otoczenia.

§ 2. 1. W skład komisji społeczno-lekarskiej do spraw przymusowego leczenia nałogowych alkoholików wchodzi:

- 1) przewodniczący i sekretarz oraz ich zastępcy, powołani przez prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej spośród kandydatów przedstawionych przez miejscowy społeczny komitet przeciwalkoholowy, a w razie jego braku przez inną organizację społeczną zajmującą się zwalczaniem alkoholizmu,
- 2) lekarz specjalista w dziedzinie psychiatrii lub neurologii, a w razie jego braku — lekarz przeszkolony w zagadnieniach walki z alkoholizmem powołany przez prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej na wniosek wydziału zdrowia (zarządu służby zdrowia) tego prezydium,
- 3) po jednym: przedstawiciel miejscowego komitetu frontu narodowego, Ligi Kobiet, rady zakładowej (miejscowej) właściwej ze względu na zakład pracy osoby, której sprawę komisja rozpatruje, a także po jednym przedstawiciel innych organizacji społecznych z miejsca zamieszkania tej osoby delegowanych każdorazowo na zaproszenie przewodniczącego komisji.

§ 3. 1. Komisja społeczno-lekarska działa na posiedzeniach prezydium oraz na posiedzeniach plenarnych.

2. W skład prezydium wchodzi przewodniczący i sekretarz bądź ich zastępcy oraz lekarz. Kadencja stałych członków komisji trwa dwa lata.

3. Uchwały komisji społeczno-lekarskiej na posiedzeniach plenarnych zapadają większością głosów. Do ważności uchwał potrzebna jest obecność członków prezydium oraz co najmniej dwóch osób spośród pozostałych członków.

4. Członkowie komisji, w razie wykonywania swych obowiązków w czasie godzin zatrudnienia, zachowują prawo do wynagrodzenia od pracodawcy.

§ 4. Prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej czuwa nad prawidłowym tokiem pracy komisji społeczno-lekarskiej. Obsługę biurową komisji zapewnia wydział zdrowia (zarząd służby zdrowia) tego prezydium.

§ 5. Prezydium komisji społeczno-lekarskiej w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że osoba zamieszkała lub zatrudniona na obszarze powiatu (miasta, dzielnicy) jest nałogowym alkoholikiem, przedstawia sprawę wraz z danymi uzasadniającymi to podejrzenie do rozpatrzenia na posiedzeniu plenarnym.

§ 6. Prezydium komisji i komisja na posiedzeniach plenarnych przy rozpatrywaniu sprawy osoby podejrzanego o alkoholizm mają prawo zbierać wszelkie potrzebne dowody, a w szczególności przesłuchiwać tę osobę i poddawać ją badaniu lekarskiemu, żądać od zakładów leczniczych materiałów dotyczących stanu jej zdrowia i przebytego leczenia odwykowego, a także przesłuchiwać świadków.

§ 7. 1. W razie stwierdzenia, że dana osoba jest nałogowym alkoholikiem, komisja społeczno-lekarska wydaje orze-

czenie o zastosowaniu przymusowego leczenia w zakładzie lecznictwa otwartego.

2. Orzeczenie o zastosowaniu przymusowego leczenia w zakładzie lecznictwa otwartego powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania nałogowego alkoholika,
- 2) postanowienie o poddaniu nałogowego alkoholika przymusowemu leczeniu w zakładzie lecznictwa otwartego,
- 3) zakład, w którym przymusowe leczenie ma być przeprowadzone,
- 4) termin rozpoczęcia przymusowego leczenia,
- 5) uzasadnienie.

3. Orzeczenie (ust. 1) jest ostateczne.

4. Odpisy orzeczenia doręcza się nałogowemu alkoholikowi oraz zakładowi lecznictwa otwartego, w którym leczenie ma być przeprowadzone.

§ 8. Zakłady lecznictwa otwartego, przeprowadzające przymusowe leczenie nałogowych alkoholików, obowiązane są zawiadomić komisję społeczno-lekarską o rozpoczęciu przymusowego leczenia poszczególnych osób, o wypadkach ich uporczywego uchylania się od tego leczenia, a także o bezskuteczności podjętego leczenia.

§ 9. W stosunku do nałogowych alkoholików nie zgłaszających się na przymusowe leczenie w zakładzie lecznictwa otwartego wydział zdrowia (zarząd służby zdrowia) prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej na skutek zawiadomienia kierownika tego zakładu stosuje przepisy o postępowaniu przymusowym w administracji.

§ 10. 1. W wypadku gdy zastosowane wobec nałogowego alkoholika przymusowe leczenie w zakładzie lecznictwa otwartego okazało się bezskuteczne albo gdy uchyla się on od takiego leczenia, komisja społeczno-lekarska na posiedzeniu plenarnym uchwała wniosek do sądu powiatowego o zastosowanie przymusowego leczenia w zakładzie lecznictwa zamkniętego. Przed uchwaleniem wniosku komisja przesłuchuje nałogowego alkoholika. Nieusprawiedliwione niestawienie nałogowego alkoholika nie stanowi przeszkody do uchwalenia wniosku.

2. Do wniosku o zastosowanie przymusowego leczenia w zakładzie lecznictwa zamkniętego dołącza się akta sprawy.

§ 11. O uznaniu, kiedy leczenie przymusowe alkoholika uważać należy za ukończone, decyduje zakład leczniczy przeprowadzający leczenie.

§ 12. Do postępowania komisji społeczno-lekarskiej stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym, o ile rozporządzenie nie stanowi inaczej.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. B. Bednarski

Podaje się do wiadomości, że siedziba Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów przeniesiona została z ul. Brackiej 20a na ul. Krakowskie Przedmieście 50 (telefon 626-67).

Korespondencję należy adresować:

ADMINISTRACJA WYDAWNICTW URZĘDU RADY MINISTRÓW

WARSZAWA 40

KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 50

SKR. POCZT. 29

Wpłaty na rzecz Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów powinny być dokonywane, jak dotychczas, na konto N. B. P. Oddział VIII Miejski Warszawa, nr 1532-91-5.

Sprzedaż pojedynczych numerów odbywa się przy ul. Krakowskie Przedmieście 50, a ponadto w księgarni prawno-ekonomicznej „Domu Książki”, ul. Nowy Świat 1, w kiosku „Domu Książki” w gmachu sądów przy ul. Świerczewskiego oraz w dotychczasowych terenowych punktach sprzedaży.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa al. Ujazdowskie 1/3

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Łączono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3